

+ DRETS i + JUSTÍCIA SOCIAL

Els grans canvis democràtics en la nostra història s'han construït des de la societat civil organitzada. Les grans transformacions de la nostra societat i la cohesió social s'han aconseguit amb la participació activa del moviment veïnal, els sindicats, els col·legis professionals, les associacions del món de la cultura i de l'educació, el moviment feminista, les organitzacions juvenils i les organitzacions no governamentals, que hem estat tractors de canvi i avenç en drets, llibertats i democràcia.

Avui, a Catalunya, les organitzacions socials que signem a sota, amb la vocació d'integrar-ne moltes més en el futur, ens constituïm com a plataforma per defensar els drets socials, polítics i civils per a tothom, per universalitzar els drets de ciutadania i per avançar cap a una societat basada en la igualtat i la justícia social, fent una crida a tot el teixit cívic perquè ens acompanyi en aquestes reivindicacions.

Un altre cop, la nostra societat viu l'amenaça del feixisme. Aquí i arreu del món pressiona les democràcies promovent l'odi i l'exclusió. S'expressa amb duresa contra el feminisme, el sindicalisme de classe, les diversitats sexuals, les persones migrants i els avenços socials i el progrés. El feixisme no és una idea, és el contrari de la política, i hem d'erradicar-lo de la nostra societat. Aquesta plataforma es declara inequívocament antifeixista i es compromet a combatre'l de manera democràtica i constant.

Constatem que després de deu anys de retallades s'han incrementat les desigualtats, la pobresa i la vulnerabilitat de les classes populars. Alhora, la pandèmia ha posat de manifest que les feines de cura i els treballs feminitzats són imprescindibles per a la vida. Els treballs essencials, amb condicions laborals molt precàries, no s'han esfondrat durant la pandèmia gràcies a l'esforç responsable de la gent que hi treballa. Algunes feines, com les relacionades amb el turisme i l'hostaleria, van haver de tancar del tot i obrir després només en part. Les treballadores i els treballadors de la cultura han sofert com mai.

L'aïllament, la incertesa i la precarietat han afectat la salut mental de moltes persones. A Catalunya, entre el jove entre setze i trenta anys –un col·lectiu molt afectat pels símptomes de depressió i d'ansietat– han augmentat de manera molt important els suïcidis. L'edat és un factor de risc com també ho és el gènere.

La societat té un deure amb el jove. Les seves dificultats per accedir a un habitatge es deuen a la quasi nul·la inversió pública. L'atur juvenil i la precarietat laboral fan que sigui impossible la seva emancipació gairebé fins als trenta anys.

També tenim un deure amb la nostra gent gran, i és per això que ens comprometem a lluitar per garantir unes pensions dignes i de qualitat.

El teixit econòmic s'ha fragilitzat. Patim desabastiments de determinats productes i de matèries primeres, i un encariment inassumible dels preus de l'electricitat, del gas, del petroli i, en conseqüència, un increment dels preus del consum superior al 5 %, mentre que els salaris han pujat només un 1,8 %. No hi ha polítiques públiques que regulin adequadament l'actual mercat energètic ni que defineixin una estratègia urgent per a les energies renovables. Els salaris baixos, els serveis públics estresats i la pujada dels preus de productes bàsics fan que el patiment s'estengui com una taca d'oli en la nostra societat. El risc de pobresa i d'exclusió social arriba al 26,3 % de la població de Catalunya i té rostre de dona. En el cas dels joves i les criatures, la taxa arriba al 35,9 %. A Catalunya, pateixen privació material severa 466.000 persones.

Ara és el moment de canviar les polítiques econòmiques d'arrel. El planeta s'escalfa i, com a conseqüència, la nostra vida està en perill. No es pot mantenir el dispendi d'energies fòssils que ha alimentat les polítiques de deslocalització. Cal deturar la pèrdua de sobirania industrial, alimentària i energètica. La transició a una economia sostenible ha de ser justa, no es poden fer els canvis amb processos salvatges d'acomiadament. És el moment de defensar la cooperació internacional i d'aconseguir mesures a favor de les migracions segures i l'acollida humana de les persones nòvingudes.

El país necessita un nou teixit industrial, així com un canvi de model en el sector turístic i de serveis. Cal incorporar la innovació tecnològica i la digitalització a l'economia per dotar-la d'eficiència i sostenibilitat. Sobretot, però, s'ha de fer incorporant el control democràtic, la justícia social i el valor del treball. No es pot avançar amb les lleis que promouen el desmantellament de l'estat del benestar per privatitzar-lo i fer-hi negoci ni amb lleis que desmunten el dret del treball ni amb lleis que retallen els drets i les llibertats.

La Unió Europea ha optat per sortir de la crisi amb polítiques d'inversió i cal aprofitar els diners per transitar cap a un model de justícia i igualtat. Perquè els canvis puguin ser estructurals, cal també una fiscalitat justa i lluitar contra la insolidaritat de l'evasió i l'elusió fiscal. Així doncs, no hi pot haver política fiscal que, amb caràcter territorial, promogui el dúmping fiscal. Els governs han d'utilitzar el sector públic per canalitzar la inversió i usar-lo com a tractor del canvi, marcant el camí de la nova economia i del reforç de la cultura i del control democràtic.

El nostre compromís amb la cultura i la llengua catalana és absolut. Ambdues han sigut un element imprescindible per a la cohesió social i la integració de la ciutadania a la nostra societat. Defensem el model d'èxit d'immersió lingüística del nostre país. Reivindiquem polítiques actives per al seu desenvolupament i consolidació. La llengua i la cultura són patrimoni de totes i tots, ens uneixen i ens fan créixer individualment i col·lectivament.

Ens trobem en moments de gran transformació social i, per tant, de grans oportunitats, però també de grans perills i incerteses. Ara és el moment de fer sentir la nostra veu perquè els parlaments de Catalunya i d'Espanya estan enllestint els pressupostos més quantiosos de la història. Cal influir-hi perquè es posin a favor de les persones treballadores, i s'ha de fer de manera que totes les polítiques continguin criteris d'igualtat entre dones i homes.

Què volem:

1. La derogació de les reformes laborals com a primera mesura per posar fi a la precarietat laboral. El treball digne és un dels nostres objectius principals.
2. El reforç dels serveis públics i la millora de les condicions de les persones treballadores que els presten. Per això cal:
 - Defensar la gestió directa dels serveis públics i la reversió de les privatitzacions realitzades.
 - Fer una inversió suficient per al reforç del sistema sanitari, en especial, de l'atenció primària i dels serveis de salut mental.
 - Fer una inversió en educació que assegurï la creació de places suficients de formació professional i la justícia educativa en totes les etapes.
 - Assegurar un sistema públic i universal d'accés als serveis socials que disposi de recursos suficients, que superi l'assistencialisme actual i que prioritzi els drets socials de les persones.
3. Reforçar el sistema públic d'atenció a la dependència i a la discapacitat, incrementant-ne els recursos.
4. Millorar el transport públic.
3. La pujada del salari mínim fins a 1.000 euros el gener del 2022 i fins al 60 % del salari mitjà al final de la legislatura.
4. La regulació del preu de l'habitatge i del preu de l'electricitat.
5. L'estabilitat i la suficiència del sistema públic de pensions. Per això, s'ha d'establir un model de revaloració just i l'increment de les pensions mínimes.
6. Un pacte per a la joventut que garanteixi condicions per a la seva emancipació personal i laboral.
7. Polítiques i recursos suficients per a la promoció de la igualtat efectiva entre dones i homes, així com per a la prevenció de totes les violències masclistes i l'atenció a les seves víctimes.
8. La compatibilitat i la suficiència de la renda garantida de ciutadania i l'ingrés mínim vital, simplificant el procediment burocràtic.
9. Recursos suficients i modificacions legals per posar fi a la greu situació de les persones immigrants.
10. El reforç de la cooperació internacional. De la crisi climàtica, només en podem sortir amb solidaritat global. S'ha de garantir destinar el 0,7 % dels pressupostos a la cooperació.
11. El reforç de la democràcia, la transparència i la rendició de comptes així com les mesures i les polítiques que impulsin la lluita contra la corrupció.
12. La derogació immediata de la llei mordassa.

Amb aquests objectius, convoquem la ciutadania a sortir al carrer el dia 12 de desembre a Barcelona